

ذٰلِكَ يٰۤاَنۡرَ مِنْهُمۡ قٰسِيٰسِيۡنَ وَّرٰهۡبَانًا وَّاَنۡهَمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُوۡنَ ﴿٨٢﴾

چنین برآنکه بعضی آنها "کشیشان" و راهبان اند و آنها نمی کنند تکبر*

وَ اِذَا سَمِعُوۡا مَا اُنۡزِلَ اِلَى الرَّسُوۡلِ تَرٰى اَعۡیُنُهُمۡ تَفۡیِضُ

وقتی میشوند آنچه شد نازل به رسول مبینی چشمانشانرا لبریز

مِنَ الدَّمۡعِ مِمَّا عَرَفُوۡا مِنَ الْحَقِّ یَقُوۡلُوۡنَ رَبَّنَا اِمۡنَا فَاكۡتُبۡنَا

از اشک برآنچه عارف شوند از حق. میگویند رب ما ایمان آوردیم بنویس مارا

مَعَ الشُّهَدَاءِ ۝٨٣ وَمَا نَالُوا نُورًا مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا جَاءَهُمْ مِنَ

معیت شاهدان * و چه مارا که نیاوریم ایمان برالله و آنچه آمد بما از

الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝٨٤

حق و داریم طمع که کند داخل مارا رب ما معیت قوم صالحین *

فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

دادپاداش آنها را الله به آنچه گفتند، جنات که دارد جریان از تحت آن انهار،

خُلِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

خلد کنند آنجا. و اینست جزا محسنین * و آنانکه کفر کردند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

و تکذیب کردند بر آیات ما، آنها اند اصحاب جحیم * یا ای کسان با ایمان

لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ

نکنید حرام طیبات آنچه کرد حلال الله بشما و نکنید زیاده روی. یقیناً الله

لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا

ندارد حب به زیاده روان * بخورید آنچه رزق داد بشما الله، حلال و طیب

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤْخَذُ كُمْ اللَّهُ

وکنید تقوا بالله، آنکه شما براو ایمان دارید * نکند مأخذه شمارا الله

بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُ كُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ

بر لغو در پیمانهای شما و لکن میکند مأخذه شمارا بر آنچه عقد و پیمان کردید.

فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ

باز کفاره آنست طعام ده نفر مساکین، از اوسط آنچه طعام می‌دهید

أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

اهل خودرا، یا پوشاک آنها یا آزاد کردن برده. هر که ندارد است بگیرد روزه

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا

سه روز. اینست کفاره پیمان شما وقتی حلف کردید. و حفظ کنید

إِيمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

پیمانهای خود را. چنین میکند بیان الله بشما آیات خود را برای آنکه کنید شکر *

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَنْزَالُ

یا ای کسانی با ایمان یقیناً خمر و میسر و انصاب و ازلام

رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

رجس اند از عمل شیطان، کنید اجتناب از آن برای آنکه یابید فلاح * یقیناً

(۱) خمر: شراب (۲) میسر: قمار (۳) انصاب: قربانی بنام بت ها (۴) ازلام: تقسیم با تیرها (۵) رجس: پلیدی

يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ

دارد اراده شیطان که شود واقع بین شما عداوت و بغض در خمر

وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ^{٩١}

و میسر و بازدارد شمارا از ذکر الله و از صلوات. آیا هستید انتها دهنده*

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَبُوا

و اطاعت کنید الله را و اطاعت کنید رسول را و حذر کنید. اگر پشت گشتانید بدانید

اتَّبِعُوا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿۹۲﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَ

یقیناً بر رسول ماست ابلاغ مبین * نیست بر کسان با ایمان و

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَ

اعمال صالح گناه آنچه طعام خوردند چون کردند تقوا و ایمان آوردند و

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

اعمال صالح کردند باز کردند تقوا و ایمان آوردند باز کردند تقوا و احسان کردند. والله دارد حب

الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ

با محسنين * يا ای کسان با ایمان تا کند آزمایش شمارا الله بچیزی از

الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَا حُكْمٌ لِّعَلَّمَ اللَّهُ مَن يَخَافُ بِالْغَيْبِ

صید، که میرسد بآن دستهای شما و تیرهای شما، تا کند معلوم الله آنکه دارد خوف از او بغيب.

فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَكَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

هر که کند سرکشی بعد از این برای اوست عذاب الیم * يا ای کسان با ایمان

لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا

نکنید قتل صید را وقتی هستید مُحْرِم. و هر که قتلش کند از شما عمداً

فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ

باشد جزائی مثل آنچه قتل کرد، از چهار پایان، بکند حکم بر آن ذوا عادل شما

هَدِيًّا بَلِغَةً الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةً طَعَامٍ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا

هدیه برسد بکعبه یا کفاره باشد طعام مساکین یا عدل آن صیام

لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهُ طُغَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ

تا کند ذائقه و بال امر خود را. عفو کرد الله آنچه در گذشت. و هر که عودت کند، گیرد انتقام

اللَّهُ مِنْهُ ط وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۙ أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ

الله از او. و الله است عزیز ذو انتقام * شد حلال بشما صید بحر و طعام آن،

مَتَاعًا لَكُمْ وَاللَّسِيَّارَةَ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ

متاع برای شما و برای سیار. و حرام شد بشما صید بر تا دوام دارید

(۱) وبال: زیان، نقصان، آسیب، ضرر

حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ

به احرام. و کنید تقوا به الله که نزد او میشود حشر * ساخته الله کعبه را

الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهُدَى وَالْقَلَائِدَ ط

بیت الحرام برای قیام مردم، و شهر الحرام را و هدایارا و قلائد را.

ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ

چنین تا بفهمید که الله دارد علم آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین و آنکه

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ

الله است بر كل شیء علیم * بدانید که الله است شدید العقاب و یقناً

اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

الله است غفور رحیم. * نیست بر رسول إلا ابلاغ. و الله دارد علم آنچه کنید آشکار

وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرُهُ

و آنچه کنید پنهان * بگو نیست يك سان خبیث و طیب ولو آورد بتعجبت کثرت

الْخَبِيثَاتِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۱۰۰ يَا أَيُّهَا

خبیث. کنید تقوا به الله یا دارندگان خرد تا شما یابید فلاح * یا ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَلْ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن

کسان با ایمان نکنید سؤال از اشیاء اگر شود آشکار بشما کند ضرر بشما. و اگر

تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْآنُ تُبَدَلْ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ

سؤال کنید از آن حین نزول قرآن، آشکار میشود برای شما. عفو کند الله از آن. و الله

غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا

غفور حلیم است * البته سؤال کردند از آن قومی از قبل شما باز صبح بر آن

كَافِرِينَ ﴿۱۰۲﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَ

کافر شدند * نه ساخته الله کدام بحیره را و نه سائبه را و نه وصیله را و

لأَحَامٍ ۗ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ ۗ وَكَثُرُهُمْ

نه حام را و لکن کسان کافر کنند افترا بر الله دروغ. و اکثر آنها اند

(۱) کفار چهارپایان قربانی را بنام بحیره، سائبه، وصیله، حام و غیره یاد میکردند.

لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ

بی عقل * وقتی گفته شود به آنها بیائید سوی آنچه کردنازل الله و سوی رسول

قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَكُلُوا كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

گویند حسب ماست آنچه یافتیم بران آباء خود را. ولو بودند آباء آنها بدون علم

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۰۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ

بچیزی و بدون هدایت * یا ای کسان با ایمان بر شماست نفسهای شما. نکند ضرر بشما

مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَىٰ يُمْرُ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعَكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

کسی گمراه اگر بر هدایت باشید. به الله مرجع شماست جمیعاً باز دهد خبر بشما

بِأَلْسِنَتِكُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۵﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ

بر آنچه می‌کردید عمل * یا ای کسانی با ایمان شاهد باشد بین شما، چون حاضر شود

أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَيْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرَ

بر احد شما موت، حین وصیت، دو نفر با عدل از شما یا دیگران

مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ

از غیر شما، وقتی شما گردش میکنید در زمین و کند اصابت بشما مصیبت

الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُنَّ بِاللَّهِ إِنْ

موت. کنید "حبس" دو نفر را از بعد صلوات، بخورند قسم به الله، اگر

ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ

ارتیاب دارید، "نمیکنیم شراء با این ثمنی^۱ ولو باشد بما اقارب و نمیکنیم پنهان شهادت

(۱) ثمن: مزدقلیل. حبس کنید: باز دارید. ارتیاب: شك داشتن

اللَّهُ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا

الله را، باشیم آنگاه از گناه کاران* واگر هویداشد که آن دو مستحق اند بگناه

فَاٰخِرٰنِ يَقُوْمُنْ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقُّ عَلَيْهِمُ الْاَوَّلِيْنَ

دیگر دو شوند استاد بمقام آنها از کسان مستحق تر بر آنها الأولین،^۱

فَيُقْسِمُنَّ بِاللَّهِ لِشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا عُدَّتُنَا

بخورند قسم به الله " شهادت ماست برحق نسبت شهادت آنها و نکردیم زیاده روی،

(۱) الأولین: دو نفر قریبتر بحق.

إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ

میباشیم آنگاه از ظالمین * اینست نزدیکتر تا دهند شهادت بر

وَجُوهًا أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُهُمْ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

وجه آن و کنند خوف آنکه رد شود پیمانها بعد پیمانهای آنها. و کنید تقوا به الله

وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ

و گوش کنید. و الله نکند هدایت قوم فاسق را * روزیکه کند جمع الله

الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا بِأَنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ

رُسُل را باز گوید چه بود اجابت بشما. گویند نیست علم مارا. بیشک توئی عَلَّامُ

الْغُيُوبِ ۱۰۹ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَ

الْغُيُوبِ * وقتی گفت الله یا عیسی ابن مریم متذکر شو نعمت مرا بر خود و

عَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ فَتُكَلِّمُ النَّاسَ فِي

بر والده خود. وقتی دستیاری کردم ترا با روح القدس. میکردی تکلم بمردم در

الْمَهْدِ وَكَهْلًا^۱ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ

مهد و كهولت. و چون تعلیمت دادم کتاب را و حکمت را و تورات را

وَالْإِنْجِيلَ^۱ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأُذُنِي^۱ فَتَنْفِخُ

و انجیل را. و چون کردی خلق از گل مثل هیئت طیر به اذن من و کردی نفخه

فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأُذُنِي^۱ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ^۱ وَالْاَبْرَصَ بِأُذُنِي^۱

در آن تا شد طیر به اذن من و جور کردی اکمه را و ابرص را به اذن من.^۱

(۱) طیر: پرنده. اکمه: کور ابرص: پیس، جزامی

وَإِذْ أَخْرَجَ الْمُوتَى بِأَذْنِيَّ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ

و چون خارج کردی مرده را به اذن من. و چون باز داشتم بنی اسرائیل را از تو وقتی

جُدَّتْهُمُ بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا

آمدی نزد آنها با بینات پس گفتند کسان کافر از آنها، نیست این الا

سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱۰﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَ

سحر مبین * و چون وحی کردم به حواریون که ایمان آرید بمن و

بِرَسُولِي قَالُوا امَّا مَنَا وَانْشَهُدُ بِاَنَّكَ مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۱﴾ اِذْ قَالَ

برسولم. گفتند ایمان آوردیم و باش شاهد که ما هستیم مسلمانان * وقتی گفتند

الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنْزِلَ

حواریون یا عیسی ابن مریم آیا داری استطاعت بررب خود که کند نازل

عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾

بر ما مائده^۱ از سماء. گفت کنید تقوا به الله اگر هستید مؤمنین *

(۱) مائده: دسترخوان پر، رزق قناعت بخش، کلام روح پرور.

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْبِئِنَّا قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ

گفتند داریم اراده تا بخوریم از آن و شود مطمئن قلبهای ما و بدانیم که راستی

صَدَقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۱۱۳ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

صدق کردی بما و باشیم بر آن از جمله شاهدین * گفت عیسی ابن مریم

اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا

یا الله رب ما بکن نازل بر ما مائده از آسمان تا باشد برایما عیدی

لَاؤَلِنَا وَ الْآخِرِنَا وَ آيَةٌ مِّنْكَ وَ ارْزُقْنَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

برای اول ما و آخر ما و آیتی از تو و رزق ده مارا و تو هستی خیر الرزقین *

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ

گفت الله من نازل میکنم آنرا بر شما. باز هر که شد کافر بعد آن از شما میکنم عذابش

عَذَابًا لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ

عذابیکه نکرده ام چنین عذاب احدی را از عالمیان * وقتی گفت الله یا عیسی ابن

مُرِيْمًا اَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِيْ وَاِهْمِي الْهَيْنِ مِنْ دُوْنِ

مریم آیا تو گفتی بمردم "کنید اتخاذ مرا و مادرم را خدایان بدون

اللّٰهُ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقٍّ اِنْ كُنْتُ

الله". گفت سبحان بتو، نیست بر من که بگویم آنچه نیست مرا حق. اگر لابد

قُلْتُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَا اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ

میگفتم میداشتی علم از آن. داری علم آنچه در نفسم است و ندارم علم آنچه در نفس توست.

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ

بیشک توئی عَلَّامُ الْغُيُوبِ * نگفتم به آنها إلا آنچه امرم کردی بر آن که

اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُمْ فِيهِمْ

"عبادت کنید الله ربم را و رب خود را". و بودم بر آنها شاهد تا بودم با آنها.

فَلَبَّاتُوفِّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ

وقتی دادی وفاتم بودی تو رقیب بر آنها. و توهستی بر کل

شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۱۷ اِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَانْتَهُمُ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ

شیء شہید * اگر کنی عذاب آنهارا مگر آنها بندگان تو اند. و اگر کنی مغفرت آنهارا

فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۱۸ قَالَ اللهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصّٰدِقِیْنَ

بیشک توئی العزیز الحکیم * گفت الله این روز کردنفع صادقان را

صَدُقَهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِينَ فِيهَا

صدق آنها. برای آنهاست جنات کندجریان از تحت آن انهار، خلدکنند آنجا

أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ^ط ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ^{١١٩} لِلَّهِ

برای ابد. راضی باشد الله از آنها و راضی باشند از او. اینست کامیابی عظیم * از الله

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ^ط وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ^{١٢٠} ع

پادشاهی سماوات و زمین و آنچه در آنست. و اوست بر کل شیء قدير *